

forelagt til Revision. Det er forstaaeligt nok, at Lovforslaget mødte en Del Modstand, da det første Gang blev forelagt Rigsdagen. I Rigsdagssamlingen 1905—06 kom det ikke videre end til Behandling i Folketinget, medens det i den følgende Samling, 1906—07, oversendtes til Landstinget, blev færdigbehandlet i begge Rigsdagens Afdelinger og blev stadfæstet som Lov den 19. April 1907. Man enedes den Gang om at gaa til Oprettelse af en Voldgiftsinstitution til Afgørelse af den Slags Tvistigheder, til Trods for de mange principielle Indvendinger, der kom frem, navnlig fra Jurister. Da Voldgiftsloven var til Revision i 1912, kom atter de Anker frem, som tidligere havde været rettet mod Forslaget, og Betæneligheder fra Juristernes Side, og det var ikke saa underligt, at der navnlig i den første Periode kunde være nogen Grund til at kritisere de Afgørelser, der da fandt Sted, i Særdeleshed Uensartetheden; det var naturligvis overmaade vanskeligt for de Mænd, det blev overladt til, at afgøre disse Sager, og det var let at paavise Tilfælde, som ikke var afgjort saa strengt korrekt, som de burde være. Hovedindvendingen var dog, at der ingen Appelinstans fandtes til at faa tilvejebragt Ænsartethed i Afgørelserne. Derfor blev der i 1912 indsat en Bestemmelse om, at der skulde være en Appelinstans i hver Øvrighedskreds, og denne Bestemmelse blev ogsaa vedtaget ved Revisionen i 1917. I det foreliggende Lovforslag er der ikke foreslaaet væsentlige Ændringer i den gældende Lov, idet man i Hovedsagen kun foreslaar denne gjort varig. Af Bemærkningerne til Lovforslaget fremgaar det, at den gældende Lov synes i det hele at have vinket ret tilfredsstillende, og da den Del af Befolkningen, som Loven angaar, har ønsket den opretholdt, og ønsket, at den skal være vedvarende, er der Grund for Rigsdagen til at imødekomme dette Ønske.

Jeg gør straks opmærksom paa, at der i Lovforslagets § 1, 5te Linie, er indløbet en Trykfejl, idet der staar „eller de i det følgende indeholdte nærmere Regler“; der skulde selvfølgelig staa: „*etter* de i det følgende indeholdte nærmere Regler“. Denne Trykfejl vil dog antagelig kunne ændres uden formeligt Ændringsforslag. I § 2 er Ordet „Retskreds“ i den gældende Lov erstattet med Ordet „Politikreds“, idet Rets- og Politikredse efter Retsplejeloven ikke længere falder sammen, og det er Politimestrene, der udenfor København skal udnævne Voldgiftsmændene. Endvidere er det foreslaaet udtrykkelig fastsat, at Køb-

stæderne skal danne særlig Voldgiftskredse. I § 2, andet Stykke er der endvidere foreslaaet en Ændring i Formen for Voldgiftsmændenes skriftlige Forsikring i Overensstemmelse med de gældende sædvanlige Regler for saadanne. Det er ogsaa en mindre væsentlig Ændring.

I § 5, 4de Stykke, er Bestemmelsen om, at Vidnesager foretages gæsteretsvis, udgaaet, idet gæsteretsvis Behandling af Sager er bortfaldet ved Retsplejeloven. I § 5, sidste Stykke, er der foreslaaet nye Regler om Diæter og Befordringsgodtgørelse. Det hedder i § 5 i den nugældende Lov, at der for Udførelsen af de skriftlige Arbejder og den indledende Forligsprøve tilkommer Formanden 10 Kr. foruden mulig Befordringsgodtgørelse, som beregnes med 15 Ø. pr. løbende Kilometer. Dette foreslaas forandret saaledes, at der for Udførelsen af de skriftlige Arbejder og den indledende Forligsprøve skal tilkomme Formanden 15 Kr., hvorhos Befordringsgodtgørelsen skal beregnes med 40 Ø. pr. løbende Kilometer. Jeg skal i og for sig ikke sige noget imod denne Forandring; det kunde dog maaske være et Spørgsmaal, om den foreslaaede Forhøjelse er begrundet. Hvis man i 1917, da Loven sidst var til Behandling, fandt de da gældende Satsers passende, kan der ikke nu være saa meget at rette. Men det er ogsaa et underordnet Spørgsmaal.

Med Hensyn til selve Lovforslagets Enkeltheder kan jeg indskrænke mig hertil. Jeg tror, som sagt, at naar den Del af Befolkningen, som Loven særlig angaar, vedblivende ønsker at beholde den, kan vi ganske roligt forny Loven og vedtage den uden Revisionsbestemmelse. Det vilde vistnok føre til et forøget Arbejde for Dommerkontorerne, hvis alle de Sager, der nu behandles ved Voldgift, skulde behandles ved de almindelige Retter.

Jeg kunde have ønsket, at Lovforslaget havde været ledsaget af Oplysninger om, hvor mange Sager der har været behandlet ved Voldgiftsretterne i den Tid, der er svundet, og hvor mange Sager der er blevet forligt uden at gaa til Kendelse, for at man derigenem kunde danne sig et Skøn over Omfanget og Betydningen af det Arbejde, disse Voldgiftsdomstole udfører. Jeg har søgt efter Oplysninger herom i tidligere Forhandlinger og i Udvalgsbetænkningerne, men det eneste, jeg har fundet desangaaende, stammer fra Lovforslagets Behandling i Folketinget i 1911—12. I det da nedsatte Folketingsudvalgs Betænkning oplyses det, at man har søgt